

Livsmestring og livsglede
i barnehagen

Ingunn Størksen (red.)

Livsmestring og livsglede i barnehagen

CAPPELEN DAMM AKADEMISK

© CAPPELEN DAMM AS, Oslo, 2020

ISBN e-bok: 978-82-02-62835-2

1. utgave, 1. versjon

Boka tilsvare 1. utgave av papirboka: 978-82-02-58640-9, utgitt 2018

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Cappelen Damm AS er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov eller tillatt gjennom avtale med Kopinor, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk.

Illustrasjoner: Roy Søbstad

Omslagsdesign: Affair.no

Omslagsfoto: Clement Aasmann Størksen

Sats: Gamma grafisk AS (Vegard Brekke)

Trykk og innbinding: Livonia Print, Latvia, 2018

www.cda.no

akademisk@cappelendamm.no

Forord

Denne boka handler om livsmestring og livsglede i barnehagen. Livsglede er et fenomen barnehageansatte har mange erfaringer med. Det er fantastisk og fascinerende å se fryd og begeistring i leken hos barn. Dette er opplevelser som ligner på det vi kaller flow. Det kan gjerne være en stillferdig og konsentrert begeistring over det å leke med Lego sammen med andre venner, eller det kan være en overstrømmende begeistring når barnet forteller om spennende opplevelser på blåbærtur med morfar på hytta: «Tenk at vi så en ekte rev!» Det kan også handle om rop av fryd og begeistring over at de ansatte inviterer til fartsfull lek, eller når de engasjerer seg i barnas rollelek. Barndommens lek, fryd og begeistring har i seg en naturlig kraft, og denne kraften kan sannsynligvis bidra til å fremme psykisk og fysisk helse, og til vennskap og fellesskap mellom barn. Forfatterne av denne boka ønsker å bidra til at det legges til rette for alle typer fryd og begeistring i barnehagen. Et godt utgangspunkt for dette er at barn er omgitt av dedikerte, reflekterte og begeistrede voksne. Flere kapitler handler om livsglede og begeistring. I kapittel 1 har vi skrevet om livsglede, og kapittel 5 handler om hvordan relasjoner kan bidra til begeistring som smitter. Kapittel 8 drøfter muligheten for å tilrettelegge for utfordringer, flyt og spenning i barnehagen.

I boka diskuteres dessuten barnehageansattes muligheter til å fremme livsmestring blant barna i barnehagen. Mange har omfavnet

dette nye begrepet i rammeplanen og er glade for at psykisk og fysisk helse, vennskap, mangfold og fellesskap får særlig vekt i rammeplanen. Det å kjenne seg selv og forstå andre er en viktig forutsetning for å leve godt sammen med andre. Å kjenne seg selv og akseptere egne opplevelser og følelser er også en viktig forutsetning for å være glad i seg selv og å kunne uttrykke egne behov. Her kan ansatte bidra med å sette ord på følelsesmessige opplevelser og dermed hjelpe barn til å akseptere, sortere og regulere dem. Kapittel 2 handler om livsmestring og helse, mens kapittel 3 har fokus på psykisk helse.

Forfatterne av denne boka tar det som en forutsetning at for å leve et godt liv i barnehagen, må hvert barn få mulighet til å kjenne seg glad og betydningsfull og oppleve mestring. Barnehageansatte som jobber aktivt for å inngå i omsorgsfulle og støttende relasjoner med hvert enkelt barn, vil styrke barnas opplevelse av å være verdifulle, og demonstrere hvor viktige og vakre nære relasjoner med andre er. Dette gir barna mulighet til å være glade i seg selv og ha positive forventninger til relasjoner med andre. Det kan legge grunnlaget for at de får leve ut sitt fulle potensial, og for at de kan inngå i meningsfulle fellesskap og vennskap med andre. I kapittel 4 skriver vi om den første byggesteinen for å kunne inngå i positive relasjoner, nemlig den tidlige tilknytningen, og kapittel 5 handler om omsorgsfulle relasjoner i barnehagen. Kapittel 6 handler om vennskap og fellesskap i barnehagen. I kapittel 7 drøftes muligheten for å gjøre barnehagen til en arena for flerkulturelt mangfold.

I arbeidet med boka har vi hatt som mål å konkretisere viktige temaer knyttet til livsglede og livsmestring i den nye rammeplanen. Vi har særlig fokus på forebyggende arbeid, altså arbeid for å styrke fysisk og psykisk helse, samt på fellesskap og vennskap i barnehagen. I dette arbeidet har vi utfordret oss selv og leseren til å reflektere over hva som kan bidra til å bevare naturlig livsglede og begeistring hos barn. Her er naturligvis leken en fantastisk mulighet. Som nevnt handler kapittel 8 om utfordringer, flyt og spenning, og kapittel 9 går nærmere inn på mestring, lek og læring i barnehagen.

Forfatterne bak boka er alle ansatt ved Læringsmiljøseneteret ved Universitetet i Stavanger, og vi har alle et stort engasjement for den fantastiske norske barnehagen. Vi brenner for å dele ny forskning med barnehagelærerstudenter og barnehageansatte i hele Norge. De fleste kapitlene inneholder casebeskrivelser for å sette forskning og teori inn i en barnehagekontekst. Casene er ikke basert på konkrete enkeltbarn, men på en sammenblanding av mange erfaringer vi som fagfolk har hatt i vårt arbeid i barnehager.

Livsglede og begeistring har en smittende effekt, og det er magisk å se hvordan denne kraften sprer seg når den får gode vilkår. Vi som forfattere av boka har kjent på hvordan bare det å skrive om livsglede og begeistring har gitt oss energi og overskudd. Vi håper det smitter!

Stavanger, mai 2018

På vegne av alle medforfattere av boka,

Ingunn Størksen

Eksternt forord

Livsglede og livsmestring er en viktig bok. Den understreker en avgjørende dimensjon i barnets liv og i barnehagens praksis: at det i tillegg til barnets lyst til å lære, til å undersøke naturen og kulturen for slik å oppnå kunnskap og innsikt, reiser seg et grunnleggende krav om at barnet skal ha en god barndom preget av livsglede og lykke som et utgangspunkt for å oppnå livsmestring. Slike myke kvaliteter gjør livet lett, optimistisk og fremtidsorientert, noe som opp gjennom årene har karakterisert nordisk barnehagepedagogikk.

Sammenlignet med mange andre land rommer den nordiske barnehagen en rekke kvaliteter som vi gjennom årene har vernet om. Det er blant annet tale om en demokratisk tilnærming hvor barna blir hørt og sett og ikke minst har medbestemmelse og innflytelse på utformingen av hverdagslivet. En pedagogisk praksis hvor lek, kreativitet og vennskap er grunnleggende, og hvor relasjonen mellom barn og voksne er preget av et empatisk, anerkjennende og likeverdig forhold. En helhetsorientert praksis der barnet blir sett som et helt menneske og ikke bare en «elev» og et lærende individ. Videre er nordisk barnehageliv kjennetegnet ved utendørsliv, og det er tradisjon for at barna leker ute hele året. I OECDs rapporter *Starting Strong* samles disse kvalitetene i betegnelsen den nordiske modellen, eller den sosialpedagogiske modellen.

Vi har gjennom årene vært stolte over å ha kunnet fastholde og

videreutvikle barnehagens røtter i barns trivsel, lek, vennskap og pedagogiske aktiviteter preget av kreativitet og barns egen skaperglede og fantasi. På forskjellige måter har de nordiske landene klart å kombinere de opprinnelige barnehagekvalitetene med en målrettet, didaktisk basert praksis med henblikk på barns læring. Det har vært mulig å skape en balanse mellom på den ene siden omsorg, trivsel, lek og kreativitet og på den andre siden en didaktisk og læringsorientert tilnærming. En slik syntese mellom omsorg (*care*) og læring (*education*) blir ofte betegnet som *educare*.

Men i løpet av det siste tiåret har den nordiske modellen slått sprekker. De fem svanene i den nordiske modellen har til tider hatt en litt urolig flukt over den blå himmelen og har ikke alltid fløyet i flokk, og balansen mellom *care* og *education* har de senere årene blitt litt forskjøvet.

Den svenske barnehageforskeren Ann-Christine Vallberg Roth har gransket nordiske dokumentene om barnehagepolitikken og konkluderer med at den aktuelle nordiske modellen er mangfoldig og ikke helt i harmoni med den gamle nordiske tradisjonen. En sammenligning av retningslinjer fra 1970-årene til 2000-årene viser tydelige spor av «the quality turn», altså pedagogikk som en målrasjonell prosess med et overordnet mål om å bidra til økonomisk vekst. Vallenberg Roth konkluderer med at det er mer *edu* enn *care*.

Men det er et lys i mørket. Både den norske reviderte rammeplanen og ny formålsformulering samt den kommende nye danske «styrkede pedagogiske læreplan» og ny dagtilbudslov med et nytt formål rommer viktige formuleringer som er i tråd med den nordiske modellen. I den norske rammeplanen heter det blant annet at: «Barndommen har egenverdi, og barnehagen skal ha en helhetlig tilnærming til barnas utvikling.» I Danmark får vi et ganske kort formål: «Dagtilbud skal fremme barns trivsel, læring, utvikling og danning gjennom trygge og pedagogiske læringsmiljøer der leken er grunnleggende, og der det tas utgangspunkt i et barneperspektiv.» At barneperspektivet skal dominere over fastlagte mål, er nye toner.

Det heter blant annet: «Barnesynet i danske dagtilbud tar utgangspunkt i at det å være barn har en verdi i seg selv. Derfor verner danske dagtilbud om barns rett til å være barn, til å være forskjellige og til å utvikle seg i forskjellig tempo.» Dette er en formulering som er i tråd med den norske rammeplanens formulering: «Barnehagen skal anerkjenne og ivareta barndommens egenverdi.»

Disse korte utdragene synes å antyde at vi er i ferd med å gjenopprette en edu-care-balanse. Men den kommer ikke av seg selv. Etter min mening må vi fastholde en didaktisk tilnærming med et læringsperspektiv samtidig som vi gjenreiser dimensjoner i den nordiske modellen: omsorg, empati, anerkjennende relasjoner og et hverdagsliv preget av glede, humor, vennskap og lek, der alle barn er inkludert.

Her spiller denne boken en viktig rolle. Den inneholder teori-baserte kapitler som er lettleste, utfordrende og berikende. Boken kan utgjøre en plattform som kan være utgangspunktet for å gjenereobre dimensjonen «omsorg, livsglede og livsmestring».

Alle kapitlene kan leses som en utdypning av rammeplanens optimistiske formuleringer, for eksempel: «Å møte individets behov for omsorg, trygghet, tilhørighet og anerkjennelse og sikre at barna får ta del i og medvirke i fellesskapet, er viktige verdier som skal gjen-speiles i barnehagen. Barnehagen skal fremme demokrati, mangfold og gjensidig respekt, likestilling, bærekraftig utvikling, livsmestring og helse.»

Mange av disse grunnbegrepene blir belyst på kryss og tvers i bokens kapitler med følgende kapittemaer og omdreiningspunkter:

En barnehage som arena for flerkulturelt mangfold preget av omsorg og omsorgsfulle relasjoner som fører til smittende begeistring, tilknytning og det nære samspills kraft, vennskap og fellesskap, humor og begeistring, livsglede og lykke, et hverdagsliv preget av utfordringer, flyt og spenning, som klarer å dra alle barn med inn

i lek og lærerike aktiviteter med henblikk på å oppnå livsmestring samt fysisk og psykisk helse.

Det er viktig, spennende og fremtidsorientert lesning som kan fungere som tenkeverktøy til forbedring av barnehagepedagogikken. Boken tilbyr og åpner gode muligheter til å realisere livsglede og livsmestring til barnets beste. Det er et vakkert budskap.

God leselyst.

Stig Broström

Professor emeritus ved Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse (DPU), Aarhus Universitet

Innhold

Forord	5
Eksternt forord	8
<i>Kapittel 1</i>	
Livsglede	17
Definisjoner og dimensjoner ved livsglede og lykke	18
Arv og miljø	20
Flow	22
En lykkelig barndom gir lykke i voksenlivet	23
Fem råd for lykke	26
Knytt bånd!	27
Vær aktiv!	28
Vær oppmerksom!	28
Fortsett å lære!	29
Gi!	30
Oppsummering	31
Referanser	32
<i>Kapittel 2</i>	
Livsmestring og helse	35
Psykisk og fysisk helse	36
Barnehagens betydning for tidlig utvikling	38

Salutogenese i barnehagen	39
Hjerne og hjerte	41
Aktivitet og hvile	44
Skal vi leke?	45
Forslag til aktiviteter	47
Barnehagens rolle i barns livsmestring.....	52
Referanser	52

Kapittel 3

Psykisk helse i barnehagen.	59
Begreper	61
Psykisk helse.....	61
Psykisk vansker eller psykiske helseplager.....	61
Psykisk lidelse	62
Omfang av psykiske helseplager og lidelser.....	63
Årsaker til psykiske lidelser blant barn	64
Kjennetegn ved vanlige psykiske lidelser og vansker	66
ADHD	66
Angst	67
Depresjon.....	68
Atferdsvansker	68
Diffuse symptomer, atferdsendringer og vansker hos barn	70
Ny norsk forskning.....	71
Betydningen av kvalitet i barnehagen.....	74
Hva kan ansatte i barnehagen gjøre?.....	75
Referanser	78

Kapittel 4

Tilknytning - det nære samspillet kraft	86
Fysisk og emosjonell omsorgsutøvelse.....	88
Hva er tilknytning?.....	90
Toleransevinduet	92

INNHold

Tilknytningshierarki	96
Hva bidrar til å fremme trygg tilknytning i barnehagen?	98
Konkrete tips og råd for å fremme trygg tilknytning ved oppstart i barnehagen	100
Struktur av betydning	102
Avslutning	104
Referanser	104

Kapittel 5

Omsorgsfulle relasjoner og begeistring som smitter	109
Barnehagen skal være et godt sted å være – for alle barn	110
Positivt klima i barnehagen	113
Sensitivitet og sosial kompetanse	114
Hvordan kan barn medvirke i barnehagen	118
Hvor lenge er det til vi får lov til å leke?	
Romslige samspillsmønstre og emosjonell støtte	121
Omsorg og begeistring	122
Fortellingen som utgangspunkt for refleksjon:	
«Ti over to» behøver vi av og til «ullteppe og kakao»	124
Fortelling om holdninger: «På jakt etter gull»	126
Jeg tror på kjærlighet før oppdragelse!	127
Referanser	127

Kapittel 6

Vennskap og fellesskap i barnehagen	131
Hva vennskap innebærer	132
Betydningen av vennskap og fellesskap	134
Utviklingen av vennsksrelasjoner i barnehagen	136
Personalet som støttespillere for fellesskap som fremmer vennsksrelasjoner	137
Oppsummering	143
Referanser	143

Kapittel 7

Barnehagen – en arena for flerkulturelt mangfold	148
Kulturell differanse – en forståelsesramme.....	149
Primærsosialisering og resosialisering	151
Opplevelse av tilhørighet i fellesskapet avhenger av en god tilpasning	152
Hvem er jeg i møtet med deg? Utvikling av sammensatt identitet	154
Vennskap og lek gir tilgang til fellesskapet	156
Lek som en interkulturell arena	157
Deltakelse i fellesskapet og opplevelse av tilhørighet – veien til utvikling og læring	160
Det viktige foreldresamarbeidet – betydningen det har for barnets opplevelse av tilhørighet.....	164
Noen påviste utfordringer i foreldresamarbeidet.....	165
Barnehagen er en felles møteplass for utvikling av mangfold ..	168
Referanser	169

Kapittel 8

Utfordringer, flyt og spenning i barnehagen.....	173
Positiv psykologi.....	175
Flytsonemodellen	176
Behovet for spenning	177
Utfordringspedagogikk	179
Lek relatert til spenning og utfordring	181
Hvordan skape utfordringspedagogikk i barnehagen?	184
Å holde barn og voksne i flytsonen	185
Barns behov for spenning.....	185
Utfordringspedagogikk.....	186
Lekens betydning og forholdet mellom risiko og sikkerhet ..	187
Lek som legger til rette for spenning og utfordringer.....	188
Referanser	189

Kapittel 9

Mestring, lek og læring	192
Hjernens tidlige utvikling.....	192
Det sosiokulturelle perspektivet.....	194
Betydningen av tidlig læring	195
Hva er mestring?.....	196
Flow, lek og mestring.....	198
Læring i barnehagen.....	199
Skepsis mot læring i barnehagen.....	201
Lekbasert læring.....	203
Egen forskning knyttet til lekbasert læring.....	204
Erfaringer fra Agderprosjektet.....	206
Oppsummering.....	208
Referanser	209
 Forfatteromtale	 213
 Stikkordregister	 217

KAPITTEL 1

Livsglede

Ingunn Størksen

Omsorg, trivsel, vennskap og lek er sentrale verdier i barnehagen. Disse verdiene samsvarer nok godt med de fleste foreldres ønsker ved barnehagestart: at barna skal føle seg trygge, trives, leke og ha det gøy sammen med andre barn. De ønsker rett og slett at barna skal få være lykkelige og glade i hverdagen. Rammeplanen vektlegger at barnehagen skal anerkjenne og ivareta barndommens egenverdi, og at alle barn skal få en god barndom preget av trivsel, vennskap og lek (Kunnskapsdepartementet, 2017). Lek og lykke prioriteres altså høyt i rammeverket rundt barnehagen, og synes å være viktig for foreldre også.

Livsglede er et tema i den nye rammeplanen (Kunnskapsdepartementet, 2017). Glede nevnes veldig mange ganger der. Ord som glede og humor, skaperglede, matglede, bevegelsesglede, glede ved høytlesing, måltidsglede, matematikkglede og glede i kulturelle fellesskap er gjennomgående. Barna skal dessuten få glede seg til å begynne på skolen. I det hele tatt er det så mye snakk om glede i rammeplanen at man kan lure på om det er rom for andre følelser i barnehagen? Heldigvis nevnes følelser generelt også mange ganger. Barnehagen skal bidra til at barn blir kjent med egne og andres følelser i sin alminnelighet – også de følelsene som ikke nødvendigvis preges av glede. Barna skal få bruke språket til å uttrykke egne følelser og opplevelser. Også gjennom kunst, kultur og kreativitet

skal de få uttrykke og bearbeide sine inntrykk og følelser. Dette er et viktig tema som blir tatt opp igjen i kapittelet om psykisk helse i barnehagen.

I dette kapittelet er temaet lykke og livsglede. Barnehagen skal bidra til barnas trivsel, livsglede, mestring og følelse av egenverd. Det ligger føringer i rammeplanen (Kunnskapsdepartementet, 2017) om at barn skal oppleve lykke og livsglede i barnehagen. Men hvordan kan barnehagen oppnå dette? Hvordan skal ansatte i barnehagen forstå disse begrepene, og hvordan kan de fremme lykke og livsglede hos barn? Er det ikke genetisk bestemt hvilket barn som er mest lykkelige? Dette er tema som vil bli drøftet i dette kapittelet.

Definisjoner og dimensjoner ved livsglede og lykke

Hva innebærer egentlig begrepet livsglede? Søker man opp ordet livsglede i ordbøker brukes synonymer som livskraft, livslust, livs- vilje, vitalitet, aktivitet og energi. Livsglede ser dermed ut til å handle om overskudd og energi i hverdagen, og om en begeistring og forventning til hva livet har å by på. Begrepet må sannsynligvis være nært beslektet med det vi vanligvis betegner som lykke. Ettersom lykke er et mye mer beskrevet og utforsket begrep i forskningslitteraturen, vil den videre teksten i stor grad anvende begrepet lykke. Det er likevel viktig å huske at lykke og livsglede er to begrep med stort overlapp.

Selv om det finnes et uendelig antall definisjoner av lykke, vil de fleste forbinde dette begrepet med positive og gode opplevelser, og ikke bare fravær av vonde og vanskelige opplevelser (Nes, 2018). Mange lykkeforskere skiller mellom to former for lykke, nemlig hedonisk og eudaimonisk lykke (Nes, 2018; Selnes, Marthinsen, & Vittersø, 2004). *Hedoni* handler om øyeblikkslykken, altså fryd, glede, fornøyelse, lyst og velbehag i nuet. Denne formen for lykke ser vi nok ofte i barnehagen. Det kan være barn som hyler og fryder

seg over å plaske i søledammer, eller som hviner av lykke når husken går høyere og høyere. Det kiler i magen, og barnet fryder seg. *Eudaimonisk* kalles også ofte for engasjementslykke. Her dreier det seg altså om en lykke knyttet til det å være i prosess, å være intenst opptatt av en aktivitet eller å være engasjert i meningsfulle oppgaver. Også denne formen for lykke kan vi ofte se i barnehagen, kanskje særlig når barn er i kreative og skapende prosesser. For eksempel når et barn er intenst opptatt av å perle perlebrettet med et fantastisk mønster i nydelige farger, eller når barna planlegger en fantasifull lek med dyr og mennesker i spennende roller. «Nå var du liksom han Kaptein Sabeltann-hjelpemannen som skulle redde oss, siden vi hadde krasjet på en øde øy ...» «Jaaa! Og da kan jeg hjelpe med hunden min, for han er ekstra flink til å finne folk, og så kan han skremme bort ville dyr!» Noen ganger engasjerer leken så mye at barna glemmer tid og sted. De opplever et intenst engasjement, eller det vi kaller eudaimonisk lykke.

Humor er essensielt for barns utfoldelse og livsglede, og vil vel av de fleste anses som en vesentlig del av et lykkelig liv. Barn har et naturlig forhold til humor og glede (Søbstad, 2006). Barnehageansattes oppgave blir å anerkjenne humor og glede hos barna, og hjelpe dem til å ta vare på den og utvikle den videre. Det å kunne le og fryde seg sammen er befriende og kan løse opp i misforståelser, spenninger og konflikter. Humor og begeistring gir livsglede, energi og overskudd til både barn og ansatte, og bidrar til det viktige fellesskapet i barnehagen. Søbstad (2006) skriver at «Humor kan være en rik kilde for glede og fellesskap i barnehagen, og det krever at de ansatte er bevisst sin rolle som forbilder». Hverdagssituasjoner, rim, regler og bøker kan inneholde humor som treffer barna, men noen gang må kanskje de voksne gå foran og slippe frem latter og begeistringen først?

Barna har også sin egen humor som kan være bygget på morsomme lyder, grimaser eller bevegelser. «Jeg ler mest når noen promper!» utbrøt en gutt i en samling som omhandlet følelsen

glede. Alle brøt ut i latter, inkludert den ansatte som fulgte opp med en anerkjennende kommentar: «Det tror jeg alle syns er litt morsomt!»

Arv og miljø

Er lykke hos barn bestemt av gener eller miljø? Dette spørsmålet har på mange måter blitt avleggs i moderne utviklingspsykologi. I dag vet vi at barns utvikling på alle nivå, inkludert utvikling av lykke og god psykisk helse, er påvirket av *både* gener og miljø. Slik sett tar vi ikke feil når vi observerer at noen barn konstant virker glade og fornøyde, mens andre barn kan virke flate eller nedstemte mesteparten av tiden. Samtidig er det viktig å forstå at dette oppstår som en følge av både genetiske anlegg og det miljøet barnet er omgitt av. Lykkeforskere snakker gjerne om *gen-miljø-korrelasjon* (Nes, 2018). Dette innebærer at gener og miljø ser ut til å sammenfalle, eller jobbe i samme retning. Barn som har gener som disponerer dem for å kjenne seg lykkelige, vil også gjerne ha foreldre (den viktigste miljøfaktoren for barnet) som generelt er lykkelige. De er altså heldige og har både gener og miljøfaktorer som disponerer for lykke. Dessverre finnes det også eksempler på det motsatte, nemlig at noen barn er bærere av gener som disponerer for nedstemthet, og at de også vokser opp i et omsorgsmiljø som gir risiko for nedstemthet og psykiske helseplager. I slike tilfeller kan vi skjønne hvor avgjørende det er for barnet at barnehagen bidrar til gode opplevelser og lykke, og at de ansatte arbeider aktivt for å være en motvekt til de miljøfaktorene barnet er omgitt av i hjemmet. Videre beskriver lykkeforskerne det som kalles *gen-miljø-interaksjon* (Nes, 2018). Dette fenomenet innebærer at noen gensammensetninger vil gjøre enkelte barn ekstra sårbare for risikofaktorer i miljøet, mens andre barn bærer med seg en robusthet som gjør dem mindre sårbare for miljøfaktorer. Igjen leder dette oss inn på tanken om hvor viktig barnehagemiljøet er for å fremme lykke og livsglede hos alle barn.